

Valgmaaden kan frembyde sig mangfoldige Alter-
nativer, hvorfor jeg ingenlunde haardnakket skal
fastholde det, som Loven i den Henseende op-
stiller, uagtet jeg dog maa udtale, at det er
Resultatet af en moden Overveielse; — efterat
alle de herhenhørende Spørgsmaal have været
Gjenstand for omhyggelig Prøvelse, har man
troet at burde foreslaae, hvad der her foreligger.
Men at det Antal Stemmer, som Loven giver
Kjøbstæderne, ogsaa virkelig tilføres dem,
og at de ikke uden Videre gaae op i den
hele Valgmasse, det mener jeg er Noget,
som under Hensyn til alle de historisk givne
Forhold er nødvendigt, for at Loven kan
mødes med Tillid og virke til Gavn. At
Opstillingen af Kjøbstæderne som en saadan
særegen Valgklasse ikke principielt stemmer
overeens med min Anskuelse, det vil det ærede
Thing iblandt meget Andet ogsaa see deraf, at
f. Ex. Valgbarhed er i Lovforslaget gjort alde-
les fri, saaledes at det staaer til Landboerne at
vælge en Kjøbstadborger, til hvem de maatte
have særlig Tillid, og at omvendt Kjøbstad-
borgerne ligeledes kunne vælge en Landboer;
men at Kjøbstæderne have en Garanti imod,
at det store Fleertal af Landboere skal kunne
fordrive dem, eller ialfald gjøre det muligt at
udelukke dem fra en Institution, hvortil de nu
engang skulle betroe sig, det mener jeg er den
Fordring, som man vil finde ret og billig. Om
vi vilde opleve den Dag, da Forskjellen mellem
Kjøbstad og Land i Virkeligheden, baade med
Hensyn til de bestaaende Interesser og den
Opfattelse, som man derom nærer, er saaledes
udjævnet, at man vil give Afkald paa denne
Garanti, saaledes som med et drifligt Raad er
fket ved Valgloven, der har opstillet de Hoved-
sætninger, som ogsaa denne Lov tilnærmelses-
vis søger at gennemføre i de mindre Forhold,
og som blandt mange andre Fordele vil bringe
den, at al Standsforsjæl mere og mere vil
forvinde, og Alle baade i de større og i de
mindre Virksomheder i Statslivet føle sig som
Borgere i den samme Stat, der ved fælles Be-
stræbelser skulle søge at fremme fælles Diemed,
derom vil jeg, for Diebliffet ikke udtale No-
get. At den foreliggende Lov stræber hen efter
dette Maal, er min fulde Overbeviisning, og
det er navnlig fra dette Standpunkt, at jeg,

saaledes som jeg tidligere har tilladt mig at
sige, sætter stor Priis paa, at den gaaer igjen-
nem; jeg troer, at den er den rette Slutsteen
paa den Række af Love, som siden 1848 ere
givne, og hvis Diemed har været at frugtbar-
gjøre de smukke, ædle og sunde Principer, der
ere nedlagte i vor Grundlov.

Mark: Hvad de almindelige Betragt-
ninger over denne Lov angaaer, troer jeg at
kunne slutte mig til den Udtalelse, der faabt
fra den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg
Amts 1ste Valgrede (C. M. Bespersen); jeg
troer at kunne være enig med ham i, at lige-
som det er Tilfældet med andre Reformere, saa-
ledes vil det ogsaa gaae her, at efterhaanden
som man gjør sig mere fortrolig med denne
Lov, med det Nye, som den bringer, vil man
erkjende, at det Nye er et saa væsentligt Frem-
skridt, at selv om der i en eller anden Hen-
seende skulde være nogen Frygt tilstede for,
hvorledes enkelte Virkninger ville blive, vil det
dog i det Hele virke til Gavn. Hvad angaaer
de Ting, som nærværende Lovudkast nærmest
giver med Hensyn til Communernes fremtidige
Forvaltning, saa deler jeg dem i 3 Hoveddele;
for det Første giver det Kjøbstæderne en Med-
deeltighed i Beslutningen om forskjellige Ud-
gifter, som de hidtil have afholdt sammen med
Landet, men uden at de have haft nogen Be-
slutningsmyndighed derved, ligesom ogsaa Lan-
det kommer til at deeltage i en Deel Udgifter,
som det retfærdig maatte deeltage i, men som
Kjøbstæderne hidtil saa godt som alene have
baaret. Loven bringer endvidere en Forandring,
foraaavdt som den giver Kjøbstæderne en større
Selvstændighed i Forvaltningen af deres egne
Anliggender, og endelig danner den en over-
ordnet Autoritet, der paa en Maade afløser
Ministeriet med Hensyn til Beslutninger, ved-
rørende Kjøbstædernes økonomiske Bestyrelse.
Hvad nu angaaer den første af disse Foran-
dringer, da kan det jo ikke siges at være Andet
end fuldkommen billigt, at den indtræder, og
at Kjøbstæderne saaledes faae Deeltagtheden i
Bevilling af Udgifter, som de hidtil have af-
holdt, men som de ikke have haft nogen Med-
beslutningsret om. De væsentligste af de Be-
slutninger, hvorom der i denne Henseende kan